SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 262/2026-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [redacted] zastúpeného URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B5-60C/19/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a** .

O d ô v o d n e n i e :

I.
Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 28. apríla 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Mestského súdu Bratislava IV (ďalej len „mestský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. B5-60C/19/2023 (ďalej len „napadnuté konanie“). Zároveň sa domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia 5 500 eur a náhrady trov konania spojených s podaním ústavnej sťažnosti.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ v rámci napadnutého konania vystupuje v procesnom postavení žalobcu. Podanou žalobou (z 28. marca 2023) sa proti žalovanej Slovenskej republike zastúpenej Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaná“) domáha náhrady škody (2 197,12 eur) a náhrady nemajetkovej ujmy (60 000 eur) spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci (nezákonné obvinenie sťažovateľa).

3. Sťažovateľ v rámci opisu priebehu napadnutého konania uviedol, že po podaní žaloby (28. marca 2023 na vtedy ešte Okresnom súde Bratislava V) 2. augusta 2023 adresoval prvoinštančnému súdu žiadosť o zaslanie vyjadrenia žalovanej (ktorá sa k žalobe vyjadrila 30. augusta 2023). Dňa 8. marca 2024 adresoval predsedovi mestského súdu sťažnosť na prieťahy, ktorej mestský súd nevyhovel (18. marca 2024). Podal 18. marca 2024 ďalšiu žiadosť o zaslanie vyjadrenia žalovanej (ktoré mu nebolo doručené). K vyjadreniu žalovanej podal repliku 6. septembra 2024. Podaním z 1. októbra 2024 rozšíril žalobu o úrok z omeškania a zvýšil požadovanú sumu z titulu náhrady nemajetkovej ujmy.

4. Mestský súd 24. januára 2025 nariadil pojednávanie na 3. apríl 2025, ďalšie pojednávanie sa konalo 18. septembra 2025. Na pojednávaní 16. októbra 2025 bol vyhlásený rozsudok č. k. B5-60C/19/2023-200 (ďalej len „rozsudok mestského súdu“), ktorým žalobe sťažovateľ sčasti o zaplatenie nemajetkovej ujmy 10 000 eur s úrokom z omeškania vyhovel a vo zvyšku ju zamietol. Proti rozsudku mestského súdu podali odvolania žalovaná (13. novembra 2025) aj sťažovateľ (28. novembra 2025). Dňa 17. decembra 2025 sa sťažovateľ vyjadril k odvolaniu žalovanej a 23. decembra 2025 adresovala žalovaná vyjadrenie k odvolaniu sťažovateľa. Následne 3. februára 2026 podal vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej (z 23. decembra 2025). Na záver dodal, že mestský súd stále vykonáva úkony (viac ako 6 mesiacov od vyhlásenia rozsudku mestského súdu) spojené s predkladaním odvolaní a spisového materiálu na Krajskom súde v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“).

II.
Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ vo vzťahu k priebehu napadnutého konania namieta, že postup mestského súdu je nesústredený, neefektívny a nehospodárny, v dôsledku čoho nie je napadnuté konanie do dňa podania tejto ústavnej sťažnosti ukončené vo všetkých jeho častiach. V tejto súvislosti argumentuje, že mestský súd mu doručil vyjadrenie žalovanej (z 30. augusta 2023) až 6. augusta 2024. Tiež namieta, že vôbec prvé pojednávanie vo veci sa konalo až po uplynutí 2 rokov od podania žaloby. Argumentuje aj tým, že do dňa podania tejto ústavnej sťažnosti neboli mestským súdom na odvolacom súde predložené odvolania sporových strán.

III.
Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu v napadnutom konaní.

7. Úlohou ústavného súdu v rámci predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti je okrem iného posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu za zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 256/2024).

8. Ústavný súd v prípade ústavných sťažností namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) takéto ústavné sťažnosti odmieta ako zjavne neopodstatnené, ak celková dĺžka konania pred súdom nesignalizuje reálnu možnosť zbytočných prieťahov, resp. ak argumenty v ústavnej sťažnosti v čase jej podania nepreukázali takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie. K iným dôvodom zakladajúcim záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci (súdu), ktorá je vždy posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 584/2024).

9. V súlade so svojou konštantnou judikatúrou ústavný súd zároveň uvádza, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 550/2020). V prípade, keď pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (II. ÚS 489/2023).

10. Ústavný súd zohľadňuje aj rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

11. V prejednávanom prípade napadnuté konanie trvá (od podania žaloby 28. marca 2023) 3 roky a 1 mesiac, pričom už pred podaním tejto ústavnej sťažnosti bolo vo veci (16. októbra 2025) vydané (aj keď v dôsledku podania odvolaní stále neprávoplatné) meritórne rozhodnutie – rozsudok mestského súdu. V súčasnej dobe mestský súd vykonáva úkony súvisiace s predložením odvolaní sporových strán (doručených 13. novembra 2025 a 28. novembra 2025) na krajskom súde.

12. Vo vzťahu k namietaným prieťahom v napadnutom konaní ústavný súd v prvom rade poukazuje na to, že postup mestského súdu už tvoril predmet preskúmania zo strany ústavného súdu (na podklade prvej ústavnej sťažnosti sťažovateľa doručenej ústavnému súdu 17. februára 2026). Ústavný súd tu dospel k záveru, že v postupe mestského súdu nezistil také nedostatky (resp. takú intenzitu prieťahov), ktoré by ho viedli k vysloveniu porušenia práva sťažovateľa na konanie bez zbytočných prieťahov v ústavnoprávne relevantnej rovine (napriek konštatovaniu nie celkom optimálneho postupu mestského súdu v priebehu prvých dvoch rokov od podania žaloby). Bolo poukázané aj na to, že meritórne rozhodnutie – rozsudok mestského súdu – bol vydaný v období kratšom ako 3 roky od podania žaloby. Preto túto prvú ústavnú sťažnosť sťažovateľa ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 122/2026-16 z 26. februára 2026 odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

13. Ústavný súd aj v prípade tejto opakovanej ústavnej sťažnosti sťažovateľa (ktorá bola ústavnému súdu doručená len 2 mesiace po predchádzajúcom rozhodnutí ústavného súdu) odkazuje primárne na už uvedené závery svojho prvého rozhodnutia vo veci sťažovateľa. A ani v prípade aktuálnej

ústavnej sťažnosti nevidí dôvod sa od nich odkloniť. Z opísaného priebehu napadnutého konania navyše vyplýva, že po podaní odvolaní mestský súd vo veci vykonával úkony spojené s predložením veci odvolaciemu súdu v zásade v primeraných lehotách. Na tomto mieste ústavný súd sťažovateľovi dáva do pozornosti, že jeho strohá argumentácia nepredloženia spisového materiálu (v období 6 mesiacov od vydania rozsudku mestského súdu) odvolaciemu súdu reálne nezohľadnila preposielanie vyjadrení sporových strán. Zároveň ani skutočnosť, že posledným evidovaným úkonom je podanie vyjadrenia sťažovateľa z 3. februára 2026 (teda necelé 3 mesiace pred doručením tejto ústavnej sťažnosti), podľa zhodnotenia ústavného súdu nie je dôvodom na konštatovanie prieťahov v napadnutom konaní. Preto ústavný súd odmietol aj túto ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

14. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v jej petite.

15. Na záver ústavný súd pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby sa sťažovateľ domáhal ochrany svojich práv za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutého konania dochádzalo k zbytočným prieťahom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. mája 2026

Libor Duľa
predseda senátu